

ประวัติชีวิตและผลงาน
นายนครินทร์ ขาทอง
ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง
(การแสดงพื้นบ้าน – หนังตะลุง)

นายนครินทร์ ขาทอง เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๘ ที่บ้านเลขที่ ๔ หมู่ที่ ๔ บ้านสะพานท่อม ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลาดใหญ่ (ปัจจุบันเป็นอำเภอคลองหอยโข่ง) จังหวัดสงขลา บิดาชื่อ นายแนม ขาทอง อาชีพรับราชการครู มารดาชื่อ นางเคลื่อน ละอองโชค อาชีพเกษตรกร ภรรยาชื่อ นางณัฐนิช จันทกาญจน์ อาชีพ ข้าราชการบำนาญ มีบุตร ๓ คน ได้แก่ นางสาวภาพิชญ์ พัทธโน นางณัทชยา ธรรมรัตน์ และนายปรัชญา ขาทอง

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้รับการบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งครูตรี ณ โรงเรียนบ้านไร่ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
- พ.ศ. ๒๕๒๑ ดำรงตำแหน่งครูตรี ณ โรงเรียนบ้านต้นสำน ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. ๒๕๒๓ ดำรงตำแหน่งครูโท ถึงอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ ณ โรงเรียนวัดเลียบ ตำบลคลองหลา อำเภอลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ลาออกจากราชการ

ประวัติการสร้างสรรค์ผลงาน

นายนครินทร์ ขาทอง ได้รับการปลูกฝังให้รักหนังตะลุงมาตั้งแต่เมื่ออายุได้ ๘ ขวบ ขณะกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ คุณตาชื่อหนึ่งวอน รัตนศรี เป็นผู้ให้การสนับสนุน โดยจะนำไปดูหนังตะลุง ซึ่งเป็นหนังที่มีชื่อเสียงโด่งดังของภาคใต้ยุคนั้น ได้แก่ หนังก้น ทองหล่อ (ศิลปินแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๙) หนังกัมแสง หนังแสงโถ หนังเอี่ยม เสือเมือง หนังประทีน บัวทอง หนังช่วงดึก หนังอ้อมเท่ง หนังแช่ม แม่เตย หนังทิม อนุชาญ หนังคลั่ง ย่นยาว หนังพร้อม อัศวิน หนังชม น้ำกระจ่าย หนังแคล้ว เสียงทอง หนังฉิ่น ธรรมโฆษณ์ (ศิลปินแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๒) หนังจูลี หนังเขย เขียวชาญ หนังเดียม หนังนำ และหนังอื่น ๆ อีกมาก ทำให้เกิดแรงบันดาลใจอยากเล่นหนังตะลุง คุณตาจึงส่งเสริมโดยแกะรูปหนังตะลุงด้วยใบไม้บ้าง กระดาษขุ่นปูนซีเมนต์บ้างให้เล่น และใช้ผ้าขาวม้าของคุณตาหรือผ้าห้อยคอของคุณยายทำเป็นจอใช้ตะเกียงคางคกใส่น้ำมันก๊าดเป็นแสงไฟในการเล่นหนังตะลุง เมื่อศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ คุณพ่อต้องการให้ศึกษาต่อ จึงเดินทางไปศึกษาต่อที่โรงเรียนระแงะ อำเภอรแงะ จังหวัดนราธิวาส โดยอาศัยอยู่กับคุณลุง คือ อาจารย์ศิริศักดิ์ ขาทอง ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้การสนับสนุนจนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้วย้ายกลับอำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน โดยอาศัยเป็นศิษย์วัดโคกสมานคุณ ภายใต้การปกครอง

ของพระอรรณโมลี (พระเทพมุนี) อดีตเจ้าอาวาสวัดโคกสมาณคุณ ท่านเขียนกลอนให้อ่านทำนองโนรา และหนังตะลุงจนอยู่ในระดับพอใช้ ในเวลาต่อมาจึงเริ่มฝึกหัดหนังตะลุงอย่างจริงจัง

พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้ออกโรงแสดงหนังตะลุงครั้งแรกในงานทำบุญบ้านนายวินิจ เลชะกุล ซึ่งเป็นคหบดีของเมืองหาดใหญ่ ได้รับค่าตอบแทน ๒๐ บาท และเมื่อทางวัดมีงานหรือมีกิจกรรม จะได้แสดงหนังตะลุงทุกครั้ง จนเป็นที่กล่าวขานทั่วทั้งอำเภอหาดใหญ่และทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา ในนามของ “หนังนครินทร์ ชาทอง ขวัญใจนักเรียน” หรือ “หนังเด็กวัดโคกสมาณคุณ”

พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้รู้จักกับนายสุนันท์ นามรัตน์ ซึ่งเป็นนักสะสมเทปหนังตะลุงและชอบเล่นหนังตะลุง ได้ลงทุนซื้อเครื่องดนตรีและตัดจอหนัง ช่วงแรกได้ฝึกการเชิดรูปหนังตะลุงประกอบเทปของหนังตะลุงอาวสุ เช่น หนังกัน ทองหล่อ หนังอิมเท่ง หนังเซย เชี่ยวชาญ เป็นต้น จนมีความชำนาญ ในการเชิดรูปหนังตะลุง ทำให้ได้จดจำเรื่องราวและมุขตลกต่าง ๆ ของหนังเหล่านั้นได้ และนำมาเป็นแนวทางในการแสดงหนังตะลุงของตนในเวลาต่อมา

พ.ศ. ๒๕๐๖ นายเพียร มีสุข ซึ่งเป็นญาติผู้ใหญ่รับไปแสดงที่วัดลุดง (วัดสาละวัน) ตำบลไม้แก่น จังหวัดปัตตานี จำนวน ๓ คืน ได้ค่าตอบแทนคืนละ ๗๐๐ บาท ปรากฏว่าได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ใช้ชื่อในการแสดงว่า “หนังนครินทร์ ขวัญใจนักเรียน” เพราะนายหนังและลูกคู่เป็นนักเรียนทั้งหมด ยกเว้นคนเป่าปี่คนเดียวที่เป็นผู้ใหญ่ จากการแสดงครั้งนี้ทำให้ได้รับความนิยมจากประชาชนในพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่างกว้างขวางขึ้น

พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้มอบตัวเป็นศิษย์หนังกัน ทองหล่อ หนังกันได้อบรมและสั่งสอนให้ความรู้ ในเรื่องคุณธรรมของผู้เป็นนายหนังตะลุง ความรู้ในการเชิดรูปหนังตะลุงในท่าทางต่าง ๆ โดยให้ ดูท่าโขม ละคร และทำรำนากฎศิลป์เป็นแบบอย่าง ให้ความรู้ในการสร้างโครงเรื่อง การแต่งเรื่อง และการเขียนกลอนโดยให้ศึกษาแนวจากเรื่องของหนังเก่า ๆ ที่ตีมาเป็นแบบอย่าง ท่านกล่าวว่า “หนังตะลุงจะดีเพราะเค้าโครงเรื่องที่ดี เมื่อหมดเรื่องก็หมดดี”

พ.ศ. ๒๕๑๗ เริ่มแสดงในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน เช่น พังงา ภูเก็ต ชุมพร สุราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรมราช

พ.ศ. ๒๕๒๖ เริ่มรู้ตัวว่าการเล่นหนังสมัครเล่นได้กลายเป็นอาชีพไปแล้ว เพราะมีรายได้ จากการแสดงหนังตะลุงมากกว่าเงินเดือนจากงานประจำ

พ.ศ. ๒๕๓๒ ในระยะนี้เจ้าภาพผู้ว่าจ้างมักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับวัสดุปลูกสร้าง โรงหนังตะลุง จึงได้จัดสร้างโรงหนังตะลุงสำเร็จรูปขึ้นใช้เป็นครั้งแรก เพื่อลดปัญหาของเจ้าภาพและ ยังได้รับประโยชน์ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยทางอ้อมอีกด้วย

การแข่งขันหนังตะลุง

หนังตะลุงทุกคณะเมื่อมีชื่อเสียงก็จะถูกทาบทามให้แข่งขันกับหนังตะลุงคณะอื่น หนังนครินทร์ ชาทอง ก็มีการแข่งขันประชันโรงกับหนังหลายคณะหลายครั้ง ซึ่งการแข่งขันส่วนใหญ่ จะแข่งขันเพื่อเชื่อมสัมพันธ์มิตรต่อกัน เช่น หนังชวน เชี่ยวชาญ หนังชาตรี ศ.อัศวิน หนังรุ่งฟ้า จอมพูนพาน หนังพร้อมน้อย ตะลุงสากล หนังจุลี เสียงเสน่ห์ หนังครูเดิม เสน่ห์ศิลป์ เป็นต้น

เรื่องที่ใช้แสดง

หนังนครินทร์ ขาทอง จะรักษาขนบนิมิตการแสดงหนังตะลุงแบบโบราณ นักเล่นเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ แต่ทุกเรื่องจะเต็มไปด้วยศิลปะการแสดงหนังตะลุง มีการสอดใส่อารมณ์ศิลปินกับสาระแง่คิดที่ดีมีคติโน้มน้าวผู้ชมมาโดยตลอด รวมถึงการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างราชการกับประชาชน โดยให้การดำเนินเรื่องของหนังตะลุงเป็นสื่อ แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่คิดเค้าโครงเรื่องเอง มี ๖๐ เรื่อง คือ เรื่องนาที่ชีวิต อโศกมหาราช สิงห์คะนองไพร พิกพกลีลุค รักพยาบาล รักอาถรรพ์ เพชรพระนารายณ์ อานุภาพสีชมพู อำนาจเงิน รักอลวน ขุนศึกเสนาหา ขุนพลใจเพชร เสือสำนักบาป ช่างเพื่อนแก้ว ฟ้าขลุ่ยดิน ลูกไม่มีพ่อ วิชาภัยทรัพย์ แสงสุริยัน ลูกกตัญญู ดาวสามดวง ฟ้าบันดาล แม่น้ำสามสาย แสงพระธรรม ยอดนารี ดินชาติแห่งยุค น้ำตากระยาจก แก้วฟารามน้อย เจ้าสาวพิบแพวทอง สังเวียนประเพณี แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง อัศวินสายฟ้า ผู้หญิงใจเด็ด ธรรมะชนะอธรรม พุทธอามรังค์วงศ์สกุล คู่กันแล้วไม่แคล้วกันอีก เพลิงแคน บัลลังก์ทมิฬ ฟ้ามืออาจัน กฏแห่งกรรม ดาบสองคม สายเลือดเดียวกัน นักบุญมือปราบ ยอดกตัญญู ทางรัก ความทรงจำแห่งภาระตะ ฟ้าประทานพร สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยว ยอดรักขวัญใจทมิฬ นรกรใจ ฟ้าเพียงดิน รักกันไว้เถิด สงครามกับสันติภาพ แผ่นดินวิปริต ทางสองแพรก แกรงริษยา ฟ้าหลังฝน แก้วพิสดารตำนานเมือง เสือซ่อนเล็บ เข็บซ่อนเขี้ยว ฤทธิ์บาปแรงบุญ ตำนานหลวงพ่อดาว

ประเภทได้เค้าโครงเรื่องจากที่อื่น มี ๑๘ เรื่อง คือ เรื่องครุฑดำ แดนวิปริต สายธารรัก สวรรค์บันดาล กุหลาบหลงก้าน สายเลือดทรยศ ลูกกำพร้า ฝนซาฟ้าสาง นางสาว ๓๐๐ ปี เดือนร่ำดาวร่วง ผมทองสามเส้น โลกอลวนคนอลเวง เขาว่าข้าคือโจร รามเกียรติ์ ไบบัวปิดข้างตาย สามดาว พลีชีพเพื่อผู้ บุญกรรมสร้าง

ประเภทแต่งร่วมกับคนอื่น มี ๑๐ เรื่อง คือ เรื่องแผ่นดินเดือด ดาบแสงฟ้า เทพตะเคียนทอง มงกุฎทอง บุปผาเนรมิต ปัญหาพรหม โนรา ร่มโพธิ์ทอง เงินเงินเงิน เทพบุตรเดินดิน

ประเภทแต่งร่วมกับคนอื่นและได้เค้าโครงเรื่องจากที่อื่น มี ๑๐ เรื่อง คือ เรื่องพระมหาชนก พรายโพนม อำมาตย์ทรยศ ผู้ชายไม่จริง น้ำใจแม่ ตามรอยพระพุทธรูป พรสวรรค์ ดาบล้างผลาญ วิญญาณอาฆาต ความจริงไม่หนีความจริง

ประเภทคนอื่นแต่งให้ มี ๕๐ เรื่อง เช่น ขอมดำ น้ำใจแม่เลี้ยง แรงคำสาบาน ลูกไม่รู้จักพ่อ ทวีชาติ สังข์ศิลป์ชัย สามธนู แก้วกำบัง ปมปริศนา พระแสงสองสี งามศิลป์งามสวย พองสมุทร หลงชาติ บุญปราบดาผลาญ จักรนรินทร์ ผิดตัวผิดฝา แสงพยัคฆ์ สามกำพร้า แก้วนพเก้า พลายประสิทธิ์ สิงหราช สวมวิญญาณ หวังรักเหวลิ้ง นายขวัญ ดาบมรกด ราชาแห่งสัตว์ ค่าชีวิต จักรดารา วุบเดียวแห่งชีวิต ลูกไม่มีผัว อาวุธสวรรค์ เจ้าแม่พยายม เดชไธดำ รักน้องต้องตามตื้อ มีปัญหา หยกสิงห์ เกลือจิ้มเกลือ บวนอกบึง แรงสายเลือด กรรมลิขิต อาถรรพ์สาวท เลือดขัตติยา แรงกรรม รักทรมาณ อมราปาลี นาทีวิปริต ศักสองฝั่งสาละวิน รักนิรันดร์ ก่อนตะวันลับฟ้า ราชนิพอด

จำนวนเรื่องหนังตะลุงที่นายนครินทร์ ขาทอง ใช้แสดงตั้งแต่เริ่มฝึกฝนจนถึงปัจจุบันนี้มี ๑๔๘ เรื่อง ถึงแม้ว่าบางเรื่องจะเป็นเรื่องที่บุคคลอื่นแต่งให้ก็ตาม แต่ในส่วนเนื้อหา และการสอดแทรก ข้อคิดต่าง ๆ ก็ล้วนเป็นของหนังนครินทร์ ขาทอง เพราะแต่ละเรื่องที่แสดงแต่ละคืนนั้นจะดัดแปลง พัฒนาแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ และปรับให้เข้ากับยุคสมัยและเหตุการณ์เฉพาะหน้า

โดยใช้กลวิธีในการนำเสนอเพื่อให้ความบันเทิง สารแง่คิด คติ ปรัชญาที่ดี และบทตลกที่มุ่งเน้น
ในด้านการยกระดับผู้ชม ไม่ส่งเสริมให้ผู้ชมนิยมการแสดงหยาบโลนอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
ศีลธรรมจรรยา

ความสามารถพิเศษของหนังนครินทร์ ขาทอง คือ สามารถสวมวิญญาณให้กับตัวหนังตะลุงได้
อย่างเหมาะสม สามารถให้เสียงรูปหนังตะลุงโดยไม่ซ้ำกัน ทั้งเสียงภาษากลางและภาษาถิ่นไม่ต่ำกว่า
๒๐ เสียง และมีความสามารถในการเชิดรูปหนังตะลุงได้ทุกลีลาไม่ว่าจะเดินนาคราย เหาะเหิน
รบราต่อสู้อย่างตลอดถึงการใส่จริตกิริยาต่าง ๆ ได้เป็นธรรมชาติสมจริงให้อารมณ์ เป็นการเชิดรูป
ที่เต็มไปด้วยศิลปะชั้นสูง จนเป็นที่ยอมรับของนายหนังตะลุงทั่วภาคใต้ ตลอดชีวิตการเป็นศิลปิน
ของหนังนครินทร์ ขาทอง จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และเต็มใจ ไม่เคยเอาเปรียบเจ้าภาพ
และผู้ชมเลย ทุกครั้งที่รับงานแสดงจะแสดงอย่างเต็มที่ไม่ว่าคืนละ ๗ ชั่วโมง คือ ตั้งแต่เวลา
๒๒.๐๐ น. จนกระทั่งสว่าง นับได้ว่าไม่มีนายหนังตะลุงระดับแนวหน้าร่วมสมัยคนไหนจะทำได้เช่นนี้

การชุบชีวิตสร้างจิตวิญญาณให้รูปตลกที่ชื่อ นายโถ เป็นรูปตลกเก่าแก่ มีประวัติเป็นมาว่า
เป็นคนจีนบ่าบ่า บ้านพังบัว อำเภอสะทิงพระ เป็นคนชอบร้องรำทำเพลง มีคติประจำใจว่า
“เรื่องกินเรื่องใหญ่” ไม่ว่าใครจะพูดเรื่องอะไรก็ตาม โถสามารถดึงไปโยงกับของกินได้เสมอ
ซึ่งเป็นมุขตลกที่นับว่ามีเสน่ห์ไม่น้อย เพราะไม่ลามกหยาบคาย จึงเป็นตลกที่ดึงดูดความสนใจจากเด็ก ๆ
ได้มาก ตัวตลกตัวนี้หนังตะลุงใช้แสดงบางคณะเท่านั้น เช่น หนังแสงโถ หนังนครินทร์ ขาทอง
จึงนำเพลงลูกทุ่งแปลงเนื้อร้องเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกินให้รูปตลกนายโถเป็นผู้ร้อง
จนได้รับความนิยมจากผู้ชม นายโถจึงเป็นเสมือนตัวตลก ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของ
หนังนครินทร์ ขาทอง ก็คงไม่ผิด ทำให้หนังตะลุงยุคปัจจุบันได้นำเพลงมาใช้กับรูปตลกของตนเองสืบต่อ ๆ
มาเกือบทุกคณะ

ผลงานที่เป็นความคิดริเริ่ม

๑. พัฒนาการแสดงหนังตะลุงคนโดยนำเรื่องจากวรรณคดีไทยมาแสดง
๒. พัฒนารูปหนังตะลุงรุ่นเก่าสร้างโอกาสให้แสดงในงานพิธีต่าง ๆ เช่น งานวัฒนธรรมสัมพันธ์
ของสถาบันราชภัฏสงขลา
๓. เขียนบทหนังตะลุงสำหรับเด็ก เพื่อนำสื่อหนังตะลุงเข้าสู่การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญ เช่น เรื่องพระมหาชนก
๔. สร้างรูปหนังตะลุงสำหรับเด็กขึ้นโดยเฉพาะ
๕. สอนและฝึกให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองหนังตะลุง
๖. จัดประกวดการอ่านกลอนหนังตะลุงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอุดมศึกษา เมื่อวันที่
๔ - ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดสงขลา
๗. จัดตั้งชมรมหนังตะลุงจังหวัดสงขลา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘
๘. จัดทำวารสารชาวตะลุงเผยแพร่ทั่วทุกภูมิภาค

๙. จัดทำโครงการเทิดพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช แสดงหนังตะลุง ๔ มุมเมืองในจังหวัดสงขลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน โดยกระจายสมาชิกในองค์กรออกแสดงตามชุมชนต่าง ๆ ในหลายอำเภอปีละ ๑๐ คณะ

๑๐. จัดสัมมนาดนตรีหนังตะลุงจังหวัดสงขลา และก่อตั้งชมรมลูกคู่หนังตะลุง เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ณ สถาบันราชภัฏสงขลา เพื่อฝึกดนตรีไทย (เครื่องหนังตะลุง) ในจังหวัดสงขลา ให้มีมาตรฐานเดียวกัน

๑๑. ยกฐานะชมรมหนังตะลุงจังหวัดสงขลาเป็นสมาพันธ์หนังตะลุงจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

๑๒. จัดทำหนังสือข่าวหนังตะลุง

๑๓. เป็นผู้ริเริ่มใช้เกณฑ์การประเมินผลการแข่งขันหนังตะลุง โดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ในการประเมิน

๑๔. จัดทำโครงการหนังตะลุงขึ้นในโรงเรียนวัดเลียบ อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เป็นโรงเรียนนำร่องในการฝึกหัดหนังตะลุงนักเรียน จนเกิดมีหนังตะลุงนักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรกในจังหวัดสงขลาหลายคณะในหลายโรงเรียน

๑๕. ได้จัดการประกวดหนังตะลุงนักเรียน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นมา

๑๖. นำวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ฉบับบทละครมาปรับในการเล่นแก้บนต่อเรื่อง จำนวน ๙ ตอน โดยมอบหมายให้ศิษย์ จำนวน ๙ คน แสดงประกอบพิธีขึ้นครู เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๒ และได้ถือปฏิบัติสำหรับศิษย์ที่จะทำพิธีขึ้นครูจะต้องแสดงตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ผลงานเขียนอื่น ๆ

๑. เขียนปริญญานิพนธ์ เรื่อง ศิลปะการแสดงหนังตะลุงในจังหวัดสงขลา ๑ เล่ม จำนวน ๑๓๘ หน้า

๒. เขียนกลอนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๔๐ พรรษา พุทธศักราช ๒๕๓๘ ในหนังสือ กวีศรีประชา จำนวน ๑๒ คำกลอน ได้รับรางวัลเงิน ๒,๕๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘

๓. เขียนกลอนมุทิตาคารวะฉลองภาพปั้นชาดก ๓ เรื่อง ของพระเทพมุนี เจ้าคณะจังหวัดสงขลา ณ วัดโคกสมาณคุณ พระอารามหลวง

๔. แต่งเพลงตลกสำหรับตัวหนังตะลุง โดยแปลงทำนองจากเพลงลูกทุ่งประมาณ ๑๐๐ เพลง

๕. เขียนบทเกี่ยวจ้อ จำนวน ๒๐๐ เรื่อง

๖. เขียนบทและแสดงเรื่องสั้น เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนบริจาคยางแผ่นขึ้นทุลเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

๗. ผลิตสื่อหนังตะลุงเรื่อง “เราต้องการป่า” ในโอกาสเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับ ศิลปินพื้นบ้านภาคอีสาน โครงการเผยแพร่แนวคิดการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ ณ สถาบัน ปฏิบัติการนาฏนุ สถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

๘. ผลิตสื่อกลบทหนังตะลุงบันทึกเทปหลังจากเข้าสัมมนาทางวิชาการเรื่องสื่อเสียงทอง ภูมิปัญญาไทยในการบำบัดทางสุขภาพ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๕ - ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

นอกจากนี้ ยังใช้สื่อพื้นบ้านหนังตะลุงเผยแพร่งานประชาสัมพันธ์หน่วยงานของรัฐ ในโครงการต่าง ๆ เป็นวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้สาธิตการแสดงหนังตะลุงให้กับหน่วยงานต่าง ๆ

การถ่ายทอดศิลปะการแสดงหนังตะลุง

๑. แสดงในประเทศไม่ต่ำกว่า ๔,๕๐๐ ครั้ง

๒. แสดงในประเทศมาเลเซีย ประมาณ ๒๐ ครั้ง

๓. แสดงสาธิตเผยแพร่ศิลปะการแสดงหนังตะลุงในประเทศออสเตรเลีย ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. แสดงผ่านสื่อที่ใช้ถ่ายทอดในท้องถิ่น อาทิ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ แถบบันทึกเสียง และแถบบันทึกภาพ เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงวัฒนธรรมหลายครั้ง

๕. ถ่ายทอดศิลปะการแสดงหนังตะลุงสู่ศิษย์

เป็นนายหนังตะลุงที่มีศิษย์มากมาย คือ ศิษย์โดยตรงที่ประกอบอาชีพได้มี ๓๘ คณะ ศิษย์โดยตรงที่กำลังอยู่ในระดับกำลังฝึกหัด มี ๑๑ คณะ ศิษย์ในสถาบันศึกษาต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา มี ๒๑ คณะ

การแสดงครั้งสำคัญ

พ.ศ. ๒๕๑๖ แสดงที่เทศบาลเมืองขอนแก่น ประชาสัมพันธ์การวางแผนครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๒๑ แสดงงานวันศึกษาประชาบาล ณ ท่าवासกรี กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๒๔ แสดงในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. ๒๕๒๙ แสดงและเป็นผู้ฝึกซ้อมหนังตะลุงคนให้ข้าราชการจังหวัดปัตตานี

พ.ศ. ๒๕๓๔ แสดงงานสังสรรค์สมาคมชาวไทยจังหวัดปราจีนบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๔ แสดงหนังตะลุงคนถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมสโมสรค่ายเสนาณรงค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

พ.ศ. ๒๕๔๓ แสดงหนังตะลุงเรื่องพระมหาชนก โครงการผลิตสื่อพื้นบ้านเผยแพร่โครงการเสมา พัฒนาคุณธรรมตามพระราชดำรัส ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จำนวน ๒๗ ครั้ง

พ.ศ. ๒๕๔๔ แสดงหนังตะลุงเรื่อง พระมหาชนก ประชาสัมพันธ์โครงการเสมาพัฒนาคุณธรรม
ตามพระราชดำริสบันทึกเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ระหว่างวันที่ ๒ - ๕
เมษายน ๒๕๔๔

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับรางวัลชนะเลิศน้ำพานรองในการแข่งขันกับหนังสือรายสัปดาห์ และมโนราห์ปริชา
อำนวยการศิลป์

พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้รับรางวัลถ้วยเกียรติยศในงานฉลองพระอุโบสถวัดทรายขาว อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา

พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับพิจารณาให้เป็นข้าราชการดีเด่น ในการผลิตสื่อหนังสือตะลุงต่อต้านยาเสพติด และได้รับโล่เกียรตินิยมจากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยได้รับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ศาลาดุสิดาลัย เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

พ.ศ. ๒๕๔๒ เขียนบทและฝึกซ้อมนักเรียน โรงเรียนวัดเลียบ อำเภอคลองหอยโข่ง จนได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นตัวแทนของนักเรียนภาคใต้ เข้าร่วมมหกรรมการแสดงผลงานการเรียนรู้เรื่องพระมหาชนกกับชีวิตจริงของฉัน ในองค์ที่ ๒ “เพียรกล้า” ประกอบด้วย หนึ่ง ตะลุงคนเพลงเรือแหลมโพธิ์ หนึ่ง ตะลุงและโนรา มาบูรณาการเป็นการแสดงชุด “ศิลป์ทักซิณสมรม” แสดงถวายพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าสิริวิณณรินาริรัตน์ ทอดพระเนตร ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับพิจารณาเป็นศิษย์เก่าดีเด่นภาคสังคมทั่วไป ด้านศิลปะวรรณกรรม
มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔ ด้านศิลปกรรมจากสำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับรางวัลราชมณฑลสรรเสริญเป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม สาขาศิลปะ (การแสดง) จากสถาบันวัฒนธรรมราชมณฑลเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (การแสดง
พื้นบ้าน - หนังตะลุง) พุทธศักราช ๒๕๕๐

การทำคุณประโยชน์เพื่อสังคม

นายนครินทร์ ขาทอง เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มากด้วยน้ำใจ เมตตาอารี ไม่เอารัดเอาเปรียบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอย่างจริงใจ ยินดีในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทั้งแก่ศิษย์และชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ได้ใช้ความรู้ความสามารถจัดกิจกรรมและจัดทำโครงการต่าง ๆ ทำให้เกิดประโยชน์กับสังคม โดยส่วนรวมอันแสดงถึงความเป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมโดยแท้ หลังจากลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ แล้ว ได้ใช้เวลาส่วนใหญ่กับการสร้างสรรค์งานด้านการแสดงหนังตะลุง เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาองค์กรศิลปิน และพัฒนาสังคม โดยการรับเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งในสถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงหนังตะลุงโดยผ่านสื่อโทรทัศน์ของสำนักประชาสัมพันธ์ เขต ๖ จังหวัดสงขลา ออกอากาศครอบคลุม ๗ จังหวัดภาคใต้ ในหลาย ๆ โครงการ อาทิ โครงการณรงค์และประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งส่วนท้องถิ่น โครงการประชาสัมพันธ์ การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำ ทะเลสาบสงขลา โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อแก้ไขและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

นายนครินทร์ ขาทอง ได้พัฒนาการเล่นหนังตะลุงของตนจนเป็นเลิศและยังมุ่งมั่นสร้างสรรค์ ผลงานด้านศิลปะการแสดงหนังตะลุง จนเป็นที่ประจักษ์กันดีในภาคใต้ แทบจะเรียกได้ว่าเป็นสัญลักษณ์เด่นคนหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมของภาคใต้ เป็นนายหนังตะลุงที่มี อัจฉริยภาพอย่างสูงในการใช้ศิลปะการแสดง เช่น การผูกเรื่อง การดำเนินเรื่อง การเชิดรูป การขับกลอน การพากย์บทเจรจา การสอดแทรกคติปรัชญา คุณธรรมจริยธรรม และแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อมุ่งสร้างให้สังคมได้พัฒนา มีความรักมีความไว้วางใจกัน และอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข
